

AAÄBCČDĐEÉĚFGHÍŇKĻĻMNŇOÓÓÖPQRŘSŠTUÚUÜVWXYÝZ
 aäbcčđdeěěfgħiňkļļmnňoóóöpqrřsštuúuüvwxyýz
 0123456789
 - „;?!"-

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník koborty, zvanec Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavienie sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludni videl jarne vo videli Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho bladel a prelaknutý povedal: „Co je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božin tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s priemením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, vietku im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď uslyšal, čočel jest. Kým mu pripravovali, padol do vystreženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akusi nádobu, ako veľké prestieradlo, spustané za štyri rohy na zem. Boli u nej väčšky druhý otvornožcov, zemeplazov a neberške vtáctvo. I zaznel mu blas: „Peter, vstan, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakum činom, Páne, ved som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale blas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh očistil, ty nenažívaj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pytali sa, či tam býva Šimon s priemením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ta traja muži. Vstan teda, zid dolu a bez väčania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zjrieľ k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadate. Kvôli čomu ste prisiel?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva wedectvo, dospel pokym od väčšieho anjela aby si ta pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda domu a pohostil. Na druhý deň vstal a ťiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalšom deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ľustre, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdržal a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dom a naišiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez väčania, keď ste ma pozvali. A pytam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tieto hodiny, čo som sa o tretej hodine popoludni modlil vo vojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s priemením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my väčšci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli vietku, čo ti Pán prikázał.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naocaj poznávam, že Boh nenažíva nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodivo. Synom Izraela zoskal slovo a zveroval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom väčších. Vy viete, čo sa počnú od Galilej po kreste, ktorý blásl Ján, dialo po celej Judei; ale Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocon a on chodil, dobre robil a uzdravoval väčších posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme wedkami väčšieho, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zaverili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie väčšemu ľudu, ale wedkovi, ktorých Boh vopred učí, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu blásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za nášcu živých i mŕtvyh. Jemu vydávajú väčšci proroci wedectvo, že pre jeho meno dosiaholne odpustenie kriechov každi, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na väčších, čo počivali slovo. A veriaci z obrezy, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vyleial aj na pohanov, lebo ich počuli hovorit jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niečko zabrániť, aby boli vodou pokrsteni tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozházał ich pokristiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.